

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 1995 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia Ministerstva financií

Slovenskej republiky č. 002/1995/SAN v spojení s rozhodnutím ministra financií Slovenskej republiky č. 2369/95-sekr. o odňatí povolenia na výkon činnosti Prvej slovenskej investičnej spoločnosti, a.s. v Bratislave, a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky v Košiciach (ďalej len "ústavný súd") bol 11. augusta 1995 doručený návrh, v ktorom jeho pisateľka žiadala "o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia MF SR o pozastavení činnosti Sporofondu PSIS". Poukazuje v ňom na to, že takýto postup Ministerstva financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") považuje za nespravodlivý, pretože podľa jej názoru sú ona i jej manžel (ako podielníci) "bez viny potrestaní a hrozí im" ujma na peňažných prostriedkoch, za ktoré nakúpili podielové listy od podielového fondu Sporofond spravovaného Prvou slovenskou investičnou spoločnosťou, a.s. v Bratislave (ďalej len "PSIS"); vyslovuje tiež obavy v súvislosti s vyplatením týchto peňažných prostriedkov.

- 2 -

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov návrh predbežne prerokoval a posúdil, či spĺňa všetky procesno- právne podmienky upravené citovaným zákonom (§ 20 a § 50), aby ho

mohol prijať na ďalšie konanie (§ 25 ods. 2 a 3 citovaného zákona). Z obsahu návrhu vyplynulo, že má povahu ústavnej sťažnosti upravenej čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "ústava") a § 49 a nasl. zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. Navrhovateľka opisným spôsobom označila rozhodnutie orgánu štátnej správy, ktorým bolo, podľa nej, porušené jej vlastnícke právo k podielom, ktoré získala zakúpením podielových listov od podielového fondu Sporofond (ďalej len "podielový fond"). Za porušenie uvedeného práva považuje skutočnosť, že odňatím povolenia na výkon činnosti PSIS, a.s. nedôjde k náležitému zhodnoteniu finančnej hodnoty podielu, ale naopak, k jej zníženiu. Sťažovateľka ústavnému súdu nepredložila ani nenavrhol vykonať žiadne dôkazy na obsah svojich tvrdení.

Článok 127 ústavy z týchto hľadísk pre ďalšie konanie pred ústavným súdom vyžaduje, aby individuálnym správnym aktom (rozhodnutím orgánu štátnej správy alebo orgánu územnej samosprávy) bolo priamo porušené konkrétne základné právo alebo sloboda občana, ochrany ktorého sa domáha. Toto si však vyžaduje, aby predmet konania, výsledkom ktorého je namietané rozhodnutie, bol vecne zhodný s porušením základného práva (slobody), ochrany ktorého sa sťažovateľka domáha. Musí ísť preto o rozhodnutie takého orgánu štátnej správy (územnej samosprávy) uvedeného v ústavnej sťažnosti, ktorý ním môže porušiť namietané základné právo a slobodu.

Rozhodnutie Ministerstva financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"), ktorého zákonnosť navrhuje sťažovateľka preskúmať, bolo vydané v správnom konaní ministerstvom č. 002/1995/SAN z 31.3.1995 v spojení s rozhodnutím ministra financií Slovenskej republiky v konaní č. 2369/95-sekr. a dotýkalo sa práv

Prvej slovenskej investičnej spoločnosti (ďalej len "PSIS")

a nie jej základného vlastníckeho práva k podielovým listom

3 -

ako cenným papierom predávaných podielnikom PSIS.

Z hľadiska predmetu, ktorého sa rozhodnutie ministerstva týka, je teda ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená, čo bolo jedným z dôvodov jej odmietnutia

ústavným súdom (§ 54 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z.).

Okrem vyššie uvedených dôvodov, ktoré vyčerpávajúcim spôsobom odôvodňujú výrok rozhodnutia, treba uviesť, že o právach navrhovateľky, ktoré jej vyplynuli z občianskoprávneho vzťahu založeného medzi ňou a investičnou spoločnosťou PSIS, a.s. spravujúcou podielový fond Sporofond rozhodujú všeobecné sudy a vyššie uvedenými závermi ústavného súdu nie sú dotknuté.

Právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy má každý, avšak podmienky a podrobnosti o súdnej ochrane ustanoví zákon (čl. 46 ods. 3 v spojitosti s čl. 51 a čl. 13 ods. 2 ústavy). Zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky (čl. 13 ods. 3 ústavy). Zákon č. 248/1992 Zb. o investičných spoločnostiach a investičných fondoch v znení neskorších predpisov upravuje okrem iného aj práva a povinnosti podielnikov pri ukončení činnosti investičnej spoločnosti, ale i kontrolné právomoci štátneho orgánu voči investičnej spoločnosti. Na každého podielníka, t.j. na podielníka podielového fondu Sporofond spravovaného PSIS, a.s. sa tento zákon vzťahuje v celom rozsahu.

Prezumpcia ústavnosti citovaného zákona, ktorá vyplýva z čl. 152 ústavy dáva právny základ pre realizáciu práv a povinností podielnikov v rozsahu, ktorý tento zákon upravuje. V tomto rozsahu sa môže domáhať podielník ochrany svojho vlastníckeho práva k podielom na všeobecnom súde.

Ústavný súd na neverejnom zasadnutí senátu sťažnosť predbežne prerokoval a z uvedených dôvodov ju v súlade s § 25

- 4 -

ods. 1 v spojení s § 54 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný

opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 1995

Za správnost' opísaného textu

JUDr. Viera Mrázová

predsedníčka senátu